

Ik heb gezien, ik heb gezwegen
schijnbaar aanvaard; lijdzaam doorstaan
het sluimerende onrecht
mijn zielsroerselen aangedaan

Ik ben ontsnapt; ik ben gevlogen
Ik heb gemaakt enkele bewogen,
tijdloze, zoete, heimelijke sprongen
in het diepe van mijn ik

Ik heb gedanst in het stramien
Ik heb gediend het divers gezag
eeuwig door zich niet-vernieuwende conventies opgelegd
Bij weer en wind, voor dag en dauw;
bij hoog en laag heb ik mij neergelegd

Waar is mijn hart dan?
Waar zijn mijn stem en mijn geweten?
Welk masker heb ik mij vandaag
vertwijfeld aangemeten?

Treft mij dan blaam voor het wanhopig volharden;
de slaafse voortzetting van het diepgewortelde verleden?

Treft mij dan blaam slechts vanaf het ontwaken?
En toch proberen recht te bewandelen
van deze hele kromme paden

Treft mij dan blaam
voor het mij naakte ontbreken van moed
om het verstikkende vertrouwde
voor het angstaanjagende te verruilen

...

Ik ben ontsnapt; ik ben gevlogen
Ik maak bewust vele, bewogen,
tijdloze zoete sprongen
in het diepe van mijn ik